

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **B. V.**, zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovaným: **1) Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, **2) Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného 1) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2010, č. j. 5 Ca 169/2007 – 84, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný 1) (dále také jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 23. 6. 2010, č. j. 5 Ca 169/2007 – 84 (dále jen „napadený rozsudek“) a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. V rámci své kasační stížnosti stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh nijak blíže nekonkretizoval ani neodůvodnil.

Napadeným rozsudkem městský soud uložil žalovanému 1) povinnost do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o odvolání žalobce datovaném dnem 12. 12. 2006 proti rozhodnutí města Čáslav ze dne 13. 7. 2005, č. j. 17741/2005 a o návrhu na obnovu řízení datovaném dnem 12. 12. 2006 (výrok I.). Žalovanému 1) bylo dále uloženo zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení ve výši 98 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije v případě rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti přiměřeně.

Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. upravuje podmínky pro přiznání odkladného účinku. Těmito podmínkami jsou zejména existence nenahraditelné újmy, která by vznikla stěžovateli v důsledku výkonu nebo jiných právních následků rozhodnutí, a dále podmínka, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud proto vážil, zda mohlo napadeným rozsudkem dojít ke vzniku nenahraditelné újmy stěžovateli, a zejména také, zda by případné přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem a nedotklo se nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob. Nejvyšší správní soud považuje za vhodné připomenout, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze v něm předjímat rozhodnutí o věci samé. Nelze tedy opřít rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze o to, zda soud kasační stížnosti vyhověl či ji zamítl a zda v konečném důsledku takového rozhodnutí bude mít stěžovatel povinnost činit či naopak rušit blíže nespécifikované právní úkony (viz k tomu usnesení zdejšího soudu ze dne 15. 12. 2006, č. j. 8 As 52/2006 – 69, přístupné na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud judikoval, že není-li odkladný účinek dán ze zákona, je správní orgán poté, co bylo jeho rozhodnutí zrušeno krajským soudem, povinen pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost (viz blíže usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, přístupné na www.nssoud.cz). Z tohoto rozhodnutí rovněž vyplývá, že i správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). Samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá však na plnění povinností správním orgánem žádný vliv. V témže usnesení sice rozšířený senát Nejvyššího správního soudu poukázal i na možné negativní dopady, které mohou nastat v souvislosti se zrušením rozsudku krajského soudu, jímž bylo zrušeno správní rozhodnutí, na základě kasační stížnosti podané žalovaným. Tento právní názor se ovšem týká situace, kdy může při případném zrušení přezkoumávaného rozhodnutí krajského soudu o kasační stížnosti rozhodnout o zákonnosti správního rozhodnutí opačně, načež původní (zrušené) správní rozhodnutí „obživne“, aniž by důsledkem nového rozhodnutí krajského soudu bylo současné zrušení v mezidobí případně vydaného dalšího správního rozhodnutí. Vedle sebe tu tak mohou být dvě odlišná či dokonce opačná správní rozhodnutí o téže věci, což je nežádoucí právní stav.

V posuzované věci se jedná o situaci, kdy je žalovaný 1) povinen (a to již od nabytí právní moci napadeného rozsudku, tzn. od 14. 7. 2010) vydat dle výroku I. napadeného rozsudku rozhodnutí o odvolání žalobce datovaném dnem 12. 12. 2006 proti rozhodnutí města Čáslav ze dne 13. 7. 2005, č. j. 17741/2005 a o návrhu na obnovu řízení datovaném dnem 12. 12. 2006 (výrok I.). Dále je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 98 Kč. Další povinnosti žalovanému v napadeném rozsudku nebyly uloženy. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, v odvolacím řízení zahájeném předmětným podáním stěžovatele ze dne 12. 12. 2006 a v řízení o povolení obnovy řízení tedy doposud nebylo rozhodnuto; naopak, městský soud zde shledal nečinnost žalovaného 1). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v tomto případě nemůže být naplněna podmínka stanovené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku, neboť žalovanému zde nemůže vzniknout nenahraditelná újma v důsledku právní moci napadeného rozsudku. Navíc městský soud žalovaného 1) nijak nezavázal v tom směru, jakým způsobem má žalovaný ve věci rozhodnout. Z povahy věci zde nemohou nastat ani negativní důsledky, jimiž se zabýval rozšířený senát zdejšího soudu v citovaném usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, neboť zde nebylo ve sporných otázkách žalovaným nijak rozhodnuto, a není tu tedy žádné správní rozhodnutí, které by mohlo eventuálně za podmínky zrušení napadeného rozsudku „ožít“. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele tedy nejsou dány zákonné podmínky (srv. k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2006, č. j. 6 Ans 1/2006 - 116, přístupné na www.nssoud.cz).

Jelikož stěžovatel žádné konkrétní důvody pro svůj návrh neuvedl, Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů nepřiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek a návrh

zamítl (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, přístupné na www.nssoud.cz).

P o u ě e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2011

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu